

FONOVEL, Miliony

Czemu tak pusto, gdy patrzę w lustro
Już nie przegląda się w nim nikt.
I jest tak cicho, tego się boję,
Coś tylko mruży, może to ty?
Jak kot z tęsknoty dla tej pieszczoty,
Zamykam oczy, nie widzę nic.

Wszystko co znam to Ty i ja,
Tysiące chwil, miliony fal,
Miliony świateł i milion barw,
Tak mocno tęsknię tylko ja

Czy nie za wcześnie przyszło rano?
Ja wciąż tę ciemność w oczach mam.
Niechcianą ciszę podarowaną,
Nad ranem przerwał mój krzyk i strzał!

Wszystko co znam to Ty i ja,
Tysiące chwil, miliony fal,
Miliony świateł i milion barw,
Tak mocno tęsknię tylko ja